

KRAJSKÁ SPRÁVA SBORU NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI
Hradec Králové

okr. Chručim

JAK SE KALILA KOZÍ NOHA

TRAGIKOMICKÝ DOKUMENT

Z DOBY BUDOVÁNÍ

SOCIALISMU V POHRANIČÍ

4
Zvláštní ústřížek
20. VIII.-16. IX. 1945
4
ovocný syrup 14
20. VIII.-16. IX. 1945

Platí od
20. VIII.-16. IX. 1945
Lístek na chléb pro
Jméno
Bydliště
Ulice
Bez vopsání jména nepřijet

50g
Hráškové
pečivo
20. VIII.-16. IX. 1945
4
Zvláštní dostřek 14B
20. VIII.-16. IX. 1945

a5 4
100 g bílé pečivo
nebo
75

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

VÝKAZ O STUDIU
NA VYSOKÉ ŠKOLE

Revoluční
budovatelské

ČLENSKÁ KNÍŽKA
JEDNOTY

SVATOPLUK VÁCLAV VOBEJDA

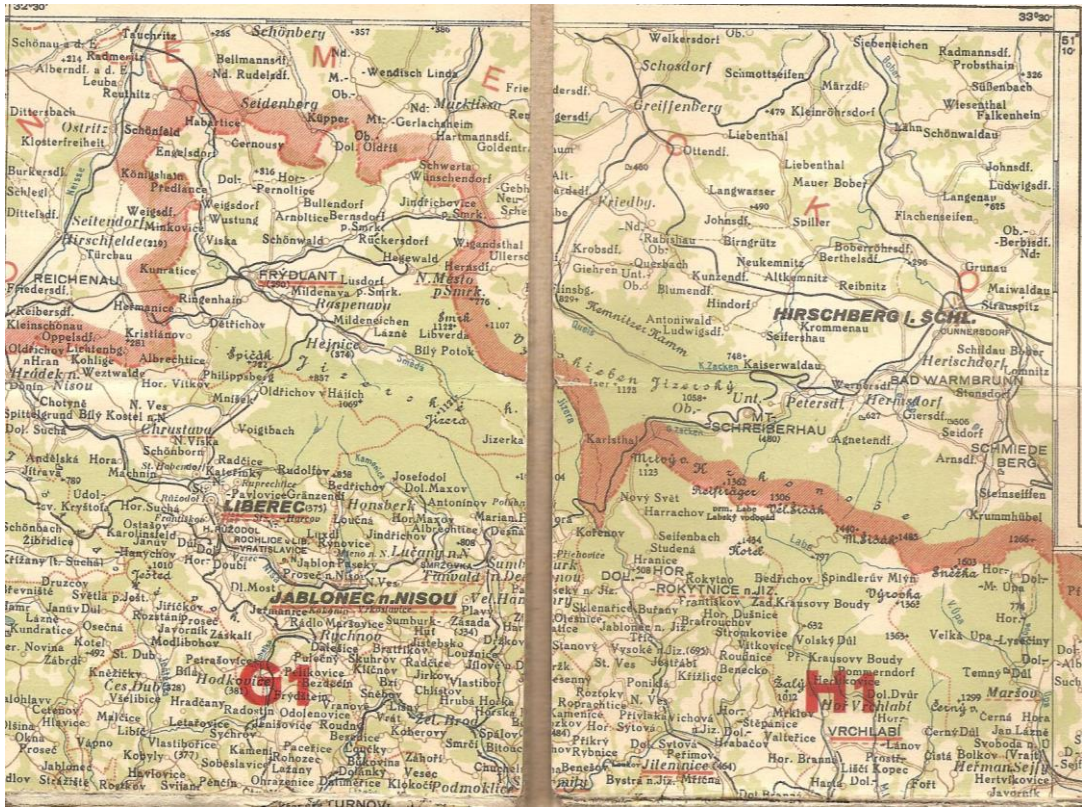
Šatenka pro zaměstnané
Jméno: Janda Jan
Bydliště:

SVATOPLUK VÁCLAV VOBEJDA

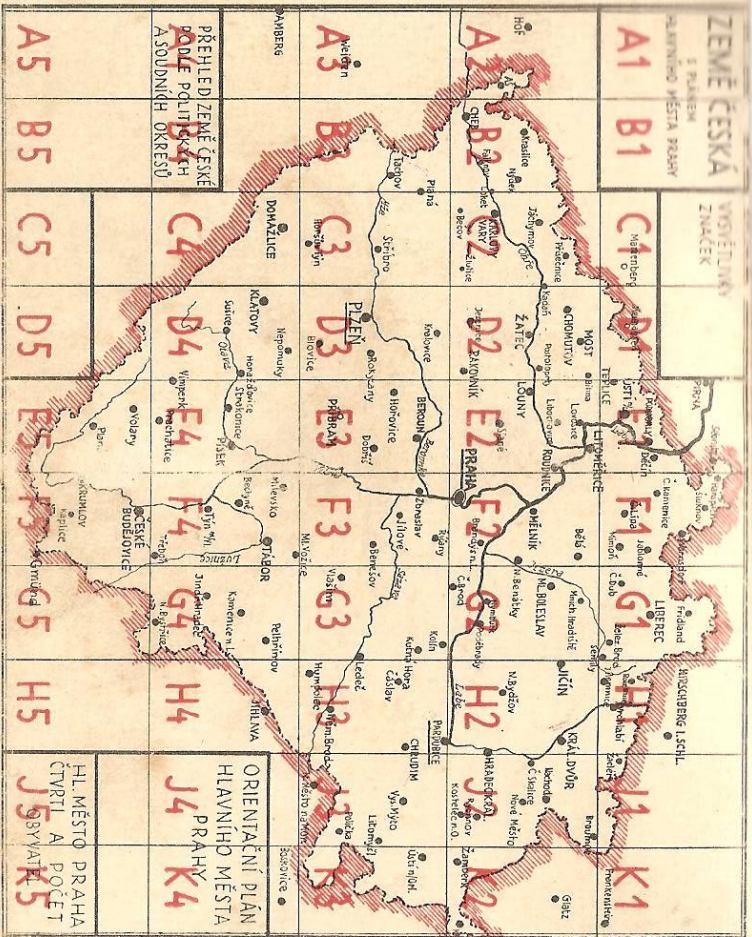
**JAK SE KALILA KOZÍ
NOHA**

**TRAGIKOMICKÝ DOKUMENT
Z DOBY BUDOVÁNÍ
SOCIALISMU V POHRANIČÍ**

A tři povídky z podivné doby

Předválečná mapa – Země Česká, zpracovaná podle posledních mírových smluv, zákonů nařízení. (Patent Voráček, čsl. Patent; (patenty i v cizině), jehož přednosti jsou patry na první pohled. Celá mapa je rozdělena v deset pruhů (A až K), které jsou opět harmonikovitě skládány. Každý úsek je označen arabskou číslicí (1 až 5). Rozpadá se tedy mapa na 50 úsekových polí. Hledáme-li nějaké místo na mapě, najdeme si podle přehledné mapky příslušný úsek. Cestujeme-li pak odsud směrem severním, obrácíme prostě skládané části shora dolů nebo na opak zdola nahoru, cestujeme-li na jih.

5926

Jak se kalila Kozí Noha

Takhle jsem si loučení s Prahou rozhodně nepředstavoval. Pranostika o Medardovi se plnila. Lilo. Do vlaku jsem nastoupil na nádraží Praha Tišnov. Byla neděle, tak ranní vlaky zely prázdnotou a dnešní cestující urychleně nastupovali a vystupovali, každý zachumlaný do pršipláště nebo schovaný pod deštníkem. Sedl jsem si hned do prvního kupé u vchodu, abych to měl blízko na WC a také abych si mohl v případě zastávky venku zakouřit. Do kuřáckého vagonu nikdy nechodím. Je většinou přeplněný a překouřený, nemluvě o pořádku, který tam panuje.

Starý kufr, ve kterém byl ještě nalepený papír se seznamem osobních věcí, když jsem jezdil na pionýrské tábory, jsem zasunul do vrchní přihrádky, mokrý baloňák jsem pověsil na protější háček, aby mi voda nekapala na nohy, a tátův batoh s rákosovou výztuží jsem položil na lavici. Měl jsem v něm hlavně konzervy. Vojenská káděčka zatavená ve fólii jsem si přivezl z vojny a které, nevím proč, nikdo nechtěl jíst a o kterých se říkalo, že přežijí i atomovou válku. Sedl jsem si a v duchu si dělal takovou inventuru, co všechno mám a co jsem měl mít a co si ještě musím dokoupit.

V kanceláři ministerského referenta bylo zakouřeno. Na stole ležely roztržené glóbusky, plný popelník nedopalků, nedopitá káva a plno různých složek poházených jen tak. Přehraboval se v té hromadě svými žlutými prsty od nikotinu, potom uchopil jednu složku a začal v ní listovat. Chvillemi četbu přerušil a podíval se na mě. „No, tak skvělý to není, ale nejhorší taky ne. Je mi sympatické, že soudruzi od vás zde píší, že se tvůj děd účastnil mostecké stávky. To musel být pro něj

opravdový zážitek být u vzniku dělnického boje proti buržoazii. Vyprávěl ti někdy o tom?“

Život je plný omylů a zrovna tak byly i kádrové dotazníky. Můj děda byl za první republiky četník. A vyprávěl mi, jak proti sedmi četníkům se valil dvoutisícový dav. Při salvě do vzduchu se odrazila kulka od stěny domu a zabila jednoho demonstranta. Masakr byl na světě. Jako ten četník, který špatně zdvihl pušku, napsal nějaký trouba do mého dotazníku, že pocházím z dělnické rodiny, která se účastnila mostecké stávky. A problém je na světě.

Kolem okna prošla postava s plácačkou a zvenčí bylo slyšet průvodčího, jak zavírá dveře a upozorňuje cestující, že vlak je připraven k odjezdu. Ostrý hvizd píšťalky a vagón sebou dvakrát cukl a pomalu se rozjížděl. Postavil jsem se a mírně rozkročil. Vagón přejížděl přes výhybky. Praha byla ve vodním světě. Jakoby stál někdo na střeše a lil kýble vody na okno od kupé. Šedobílá tma za oknem mě přinutila sednout. Loučení se nekonalo. Z kabátu jsem si vyndal koženou šrajtofle po dědovi a připravil si jízdenku, abych, až přijde průvodčí, nezmatkoval a nešacoval všechny možné kapsy. Vypadala sice jako číšnická kasírka, ale vešly se mi do ní všechny doklady i peníze. Těch jsem moc neměl a možná je ani neutratím podle toho, co mi vyprávěl referent.

„Někdy se takové zkušenosti hodí,“ pokračoval. Uzavřel složku, na které bylo vytištěno tučně **-DOTAZNÍKY-** a otevřel složku **-RŮZNÉ-** pečlivě obracel listy a vybídl mě, abych se posadil. Zapálil si glóbusku, vyfoukl kouř, pokyvoval hlavou, aniž by zdvihl oči od složky. „Tvoje žádost o doplnění si vzdělání byla zamítnuta. Možná jsi to pocítil jako křivdu, ale nebylo s tebou počítáno jako s kádrovou rezervou. Ostatně v tom smyslu ti soudruzi odpověděli. U nás není nic zadarmo. Nejdřív musíš něco udělat pro stranu a potom strana udělá něco pro tebe. Tady píšeš, že chceš studovat DAMU. Výborně! Potřebujeme umělce, ale ti musí sloužit pracujícím lidu. Pokud budeš oddaný straně, umožníme ti

dodělat si maturitu, nebo ti ji vůbec odpustíme, ale jak už jsem říkal, něco za něco. Doplníš si politické vzdělání absolvováním VUMLU*. Tam, kam tě posíláme, budeš mít jedinečnou příležitost ke sblížení se s pracujícím lidem a k získání zkušeností k uplatnění budoucího povolání. Říká ti něco název ‚Ziegefus‘? Neříká. Co?‘ Rozesmál se a odklepl popel z cigarety, který se okamžitě sesypal na desku stolu. Rukou ho odmetl a průvanem se z popelníku zakouřilo. Fouknul na desku a tím ještě víc popel rozvířil. ‚To znamená česky ‚Kozí noha‘. Je to skoro na hranicích. Dám ti jména a adresy lidí, na které se můžeš obrátit. Na vojně jsi byl agitátorem a svazáckým předsedou, tady budeš tajemníkem, matrikářem, kulturním referentem, agitátorem, my ničím nejsme, buďme vším!‘ Použil text z Internacionály.

Zarachotily dveře. ‚Jízdenky, prosím!‘ Podal jsem průvodčímu jízdenku. Zběžně ji, prohlédl a dvakrát štípnul. Když mi ji podával, tak jen tak prohodil, že si mohu klidně zdřímnout, protože Liberec je konečná stanice. Za Prahou se začalo počasí umoudřovat. Do kupé přistoupilo slunce a dělalo, jakoby žádná bouřka ani nebyla. Zeigefus. Kozí noha. Kam to vlastně jedu? Na mapě jsem to nenašel, ani v jízdních řádech takový název stanice nebyl. Ještě že mám pohorky po strýcovi.

Ve Všetatech vlak chvíli stál, tak jsem toho využil a v nádražním kiosku si koupil liberák s hořčicí. Kioskář mi nabízel zaručeně čerstvé země se salámem, ale to jsem s díky odmítl a koupil si jedno popovický. Mašinka spokojeně odfukovala přebytečnou páru. Zapálil jsem si partyzáнку a znovu se mi vybavila slova referenta o mém pocitu křivdy, že mě nevzali na střední školu. Samozřejmě jsem se cítil ukřivděný. Půl roku jsem jezdil do přípravky a pak mi pošlou vyjádření, že nejsem kádrová rezerva? Vzpomněl jsem si na případ, kdy syn bigotních katolíků, byl přijat ke studiu na právnické fakultě. Jakou roli zde hrálo ono – něco za něco - buď by vstoupil do KSČ, což v jeho případě vzhledem k původu nepřípadalo v úvahu, nebo podepsal

spolupráci s StB. Můj děda říkal, že svině jsou potřeba za každého režimu. Za války sice Češi neměli jako ostatní národnosti svoje jednotky SS, ale o to měli víc konfidentů gestapa. Morálka podle Marxe urychluje, nebo zpomaluje vývoj společnosti. Jak je to v těchto případech, si nedovolím ohodnotit. Zřejmě tu půjde o jakou si >>experimentální neurosu<<. Průvodčí vyzval cestující k nástupu do vlaku. Hodil jsem nedopalek do kolejiště a poslušně nastoupil.

Referent odložil moji složku na hromadu, otevřel okno a zhluboka se nadechl. Čerstvý vzduch vyvolal v jeho plicích kyslíkový šok, takže se okamžitě rozkašlal. „Každý měsíc zajdeš na ONV, kde budeš referovat o situaci v Kozí Noze! Nechci, abys donášel na konkrétní osoby, ty si pohlídají jiné orgány, ale abys písemně zpracoval takové hlášení o smýšlení a postojích místních lidí. Němce jsme tam odtud vystěhovali, ale přišli různí zlatokopové, kteří si mysleli, že lehce zbohatnou. A bohatli! Statky udržované, pole zoraná, chlévy čisté. Máš to vidět, teď když tam hospodaří JZD! Nepořádek ve stájích, pole zanedbaná, družstevníci kradou, předseda chlastá. Lepšího zatím nemáme, pokud si kladeš otázku o jeho výměně. Kde je tedy zakopaný pes? Všechno je v lidech. Tři čtvrtiny obyvatelstva tam chodí do kostela a zbytek na schůze. A mělo by to být obráceně! Když se zakládala JZD, vodili jsme slavnostně ve svazáckých košilích krávy do kravína. A dnes? Báł bych se krávy dotknout, abych neměl ruku od hoven.“ Zavřel okno a přešel ke kovové skřini s pečeti, odkud vytáhl další složku. V ní bylo několik popsanych papírů. Na deskách bylo napsáno **„Obec Kozí Noha: Politické a hospodářské rozvrstvení.“** „Pozorně si to pročti! Tady máš téměř veškeré informace o lidech. Máš už hotový koncept, jak dál pokračovat. Vlastně ty budeš psát takový scénář divadelní hry. No, nejsem na tebe hodný?“ Podal mi složku a zatnul ruku v pěst. „Musíš být tvrdý! Ty jsi budoucnost! Staří odejdou a s nimi všechno to plémě požitkářů a vykořisťovatelů. Musíš být pevný v názorech a chránit zájmy společnosti, až jiskry budou sršet! Žít pro

stranu a pracující lid, to je povinnost!“ Proběhlo mi hlavou, že něco podobného jsem už někde četl. „Žít pro všechny lidi, to je povinnost.“ Tak to napsal Romain Rolland. Hlavně, že se už vyčerpал. Poplácal mě po zádech, popřál hodně štěstí a vyprovodil ke dveřím. Vypadal jsem asi hrozně, protože soudružka v přijímací kanceláři se na mě vyzývavě usmála, mrkla okem se slovy, že se přijede se soudruhem referentem na mě podívat, jak si vedu. Jak vstala, zůstala jí vyhrnutá sukňě hodně vysoko, takže jsem zahlédl podvazky. Vzpomněl jsem si na větu, že za socialismu panuje skutečná rovnoprávnost ženy a muže v pracovním, veřejném i politickém životě. **„Žena se jako plnoprávný člen společnosti zapojuje do stejného okruhu zájmů a úsilí jako muž.“** Docela dobře marxisticky vysvětlená soulož.

Vlak se opět cukavě rozjel do proměnlivého počasí a zamířil na Mladou Boleslav. Rovinatá krajina se pozvolna měnila současně s lidmi. Zřejmě nastoupila nějaká parta trampů. Monotónní dunění kol, rytmicky doplňovalo píseň, že „Na Okoř je cesta jako žádná ze sta...“, ale to zřejmě znervóznilo průvodčího, který přešel rychlým krokem kolem kupé. Píseň náhle ustala. Byla slyšet vzrušená debata, pak vše utichlo a průvodčí procházel pomalu zpátky. Otevřel dveře kupé a řekl mi jen tak, abych pochopil, že on je tady pánem: „Já nevím, že vy mladý musíte pořád hulákat. A ještě nějakou zakázanou písničku. No, nic proti tobě (soudružsky mi tykal), vypadáš vcelku slušně, až na ten ruksak!“ Musel jsem jim to hulákání zakázat. Ocenil jsem jeho kritiku a poděkoval mu. Z uličky náhle zaznělo: „Pionýři, pionýři, malované děti...“ „Tak tohle jim těžko zakážete,“ řekl jsem, „mohli by si na vás stěžovat.“

Zbrunátněl a zařval: „Provokatéři!“ a práskl dveřmi. Šel ovšem na druhou stranu.

Sundal jsem z regálu kufř a vyndal z něj desky od referenta. Listy byly psány na stroji a obsahovaly spousty chyb a překlepů. Našel jsem několikastránkový sešitý elaborát. Byl to snad opis všech opisů. Jeho

stránky byly ohmatané, písmo místy vybledlé. Začeti jsem se do politického a hospodářského rozvrstvení obce.

Obec KOZÍ NOHA dříve ZIEGE FUS

Liberec, dne 23.9 1963

Obec Kozí Noha má v současné době 126 obyvatel se 135 místy popisnými. Po repatriaci německých obyvatel v roce 1945 byla obec obsazena převážně českým obyvatelstvem. Až do roku 1948 hospodařili na statcích zabraných po Němcích různí exponenty. V letech 1948 – 1954 docházelo průběžně k znárodnění statků, které přešly do rukou družstevních. Někteří exponenty již umřeli, někteří se odstěhovali. Do současné doby však se politická a hospodářská situace nestabilizovala, protože občané vyznání katolické církve se nesnáší s občany církve evangelické a obě tyto církve se nesnáší s občany, kteří vyznávají sice boha, ale jiným způsobem a kterým místní obyvatelé říkají: „**HOPRŤÁCI**“ Přesný název této církevní skupiny nám není znám. Ale největší nenávisti od všech se těší KSČ.

ROZLOHA OBCE: Obec Kozí Noha byla po roce 1958 elektrizovaná, je tam národní škola, jedna zastávka ČSAD, 1 mlýn, 1 Jednota, 1 hospoda v majetku Jednoty, 1 fara, která slouží k obecním potřebám, 1 římsko – katolický kostel s hřbitovem, 1 požární zbrojnice. Obec má dva rybníky, jeden menší, který slouží ke koupání kachen a hus a větší u hospody, který slouží v létě ke koupání dětí a v zimě k radovánkám. Složí též jako požární nádrž, protože se dá do ní od hospody vjet a vyjet směrem k silnici. Místní JZD obhospodařuje 119,26 ha zemědělské půdy, z toho 36 ha luk a 83,26 ha orné. Obec jak už bylo zhora zmiňováno jest nábožensky založená a žádají jiného faráře do jejich farnosti, místo administrátora P a u k n e r a, který se

v obci jeví jako kněz pokrokový, avšak k svému mravnímu a osobnímu životu není pokládán za normálního člověka.

Výskyt letáků a anonymních dopisů v obci:

V obci dosud nebylo zjištěno žádné protistátní letáky domácí výroby ani náznaky protistátní činnosti až na některé výjimky. Předseda MNV Cyril obdržel po pohřbu místního hasiče, kde byl společně s manželkou dopis, kde neznámý pisatel napsal, že stejně jednou bude vyšet i s t o u k u r v o u v rozpáraným kožichu. Soudružka měla totiž na sobě kožich, který dostala darem od sovětských soudruhů a který se jí zřejmě prudkým pohybem rozpáral v podpaždí. Pachatel nebyl dopaden.

Plnění dodávek zemědělských produktů:

V rámci obce se plní zemědělské produkty na 100%, dle možností. Vesničtí boháči v obci žádní nebydlí.

Vystěhovaní vesničtí boháči z obce:

Z obce nebyl dosud nikdo vystěhován jako vesnický boháč.

Bývalí příslušníci ČSA a SNB:

Nebylo zjištěno žádných býv. příslušníků ČSA ani SNB v obci. Do obce dojíždí na letní pobyt po dobu 3 měsíců mjr. Č o r n ý, příslušník ČSA, bytem Mladá Boleslav.

Církevní hierarchie:

P a u k n e r František, nar. 21.12 1899, bytem Kozí Noha na faře, byl organizován ve straně lidové, je předsedou SČSP* v Kozí Noze, Jmenovaný je řím.- katolickým farářem, který nemá žádný vliv na místní věřící, neb v kostele i ve svém bytě na faře má hnusný nepořádek a nedbá vůbec na svůj osobní zevnějšek.

Osoby, které jsou faráři nápomocny a jsou fanaticky založeny:

Vzhledem k vedení osobního života faráře nemá tento žádných osob, které by s ním udržovaly důvěrné styky a byly mu nějak nápomocny.

H e m e l k a Jan, nar. 17. 8. 1911 čp. 8 dělník v lese a malozemědělec. Vystupuje za evangelíky a schází se v jeho stavení k bohoslužbám, protože nemají svůj kostel. Je jako prespytel* církve evangelické. V roce 1954 odsouzen pro protistátní činnost. Propuštěn v roce 1961.

Žádná osoba vystupující za „Hoprtáky“ není známa, protože se nescházejí a liší se od normálních lidí stravou, kdy nejedí maso a živí se pouze luštěninami a zelím. Bylo zjištěno, že jim náboženství zakazuje se smát, nebo radovat. Neznají tedy radostné pojetí světa a života. Není též známo, jak se rozmnožují, protože mají zakázáno se před sebou svlékat. Jejich převýchova vzhledem k zjištěným skutečnostem, bude velice složitá, protože jejich pičínání se neslučuje s nejvlastnějšími zájmy a revolučními cíli dělnické třídy a ostatních pracujících, s vybudováním socialistické a komunistické společnosti.

Osoby z řad deklasovaných živlů:

V obci se nachází pouze jedna osoba, která by padala v úvahu a to je místní ředitel a učitel národní školy Prof. Doc. Josef Andrdle, bývalý vyučující na vysokých školách pražských. Jeho morální úpadek nastal po emigraci manželky v roce 1950 do USA, kde jako vědecká pracovnice zůstala při služební cestě. Josef Andrdle, narozen 30. 5. 1898 v Praze, sem byl přerazen z gymnasia v Mladé Boleslavi pro jeho nevhodné chování vůči socialistickému zřízení a požívání většího množství alkoholu až do upadnutí. Příkládáme > U d á n í < které bylo na něj podáno kvůli přestupku, kterého se dopustil dne 1. 5. 1962 v dopoledních hodinách v době kdy místní družstevníci a pracující na

návsi oslavovali svátek Práce, objevil se opilý na návsi v Kozí Noze, vrávoraje s rukami rozpřaženými na hlas bzdil a několikrát volal větu – „Soudruzí! Nechte mě létat!“ - a jelikož budil pohoršení a mohl zapříčinit případně nehodu v silniční dopravě ohrozit bezpečnost lidí a majetku, byl odveden místním kominíkem Lechkým, který právě zpíval Píseň práce, na louku za místní hřbitov. Tam ho také našli přivolaní příslušníci VB ležet na roští obličejem k zemi, a nebyl schopen žádného výslechu. Byl z něho cítit pach po denaturovaném lihu, který používá k pokusům ve škole. Probudil se až po 20. hodině a byl vyzván, aby odešel domů, čehož uposlechl. Po cestě potkával více lidí jdoucích z kostela z májové pobožnosti, které častoval slovy „Boha znáte, jenom když se láme chleba.“ Josef Andrdle je notorický piják který do naší obce byl vykázán z Prahy a Mladé Boleslavi pro nezřízený způsob života, který tam vedl jako piják.

V obci není dosud ustavena pomocná stráž VB.

Vypracoval:

Nadstrm. Lauer Rudolf

Náčelník OO – MV:

Strm. Coufal Ladislav

por.Stb. Kriesel

Pištivý zvuk brzd mě probudil ze čtení. Protáhl jsem se a sroloval okénko. >**Mladá Boleslav**< nápis stanice, pod kterým na zašlé omítce ještě strašil nápis „**Jungbunzlau**“. * Trepíci vystupovali a loučili se s písní „**Nám každý den, začíná velkým frt’anem**...“* My mladí, jsme opravdu moc hluční. Přes okno jsem si koupil „*Hórkée párkýý a pivóó!*“ a vnímal jen výstup a nástup a při dobrém páрку a pivu mně bylo úplně jedno, jestli přistoupí nějaký provokatér. V kupé se mi

roztančily sluneční paprsky, a tak jsem se díval do kraje. Krajina se začala vlnit a vzdouvat a na obzoru jsem zahlédl obrysy hradu >Trosky< a ještě dále až téměř na obzoru se objevil dokonce >Házumburk<. Krajiny severu republiky jsou vůbec nádherné. Druhohorní „Křída“ zde přechází k třetihorním vyvěřelinám a opět se vrací zpět v podobě Krystalických břidlic. Děkuji vám, pane učiteli. Co rána, to název „Krystalické břidlice: Fylit. Au. Rula. Au. Svor. Au. Žula. Au. Syenit. Au. Diorit. Au. Poněkud spartánská metoda výuky zapříčinila moje znalosti v oboru geologie. Opravdu **škoda každé rány, která padne vedle.**

Šel jsem na WC, abych se zbavil škodlivin a umyl si ruce. Ať šlapu, jak šlapu, ani kapka. Chvilí jsem se snažil situaci vyřešit, ale vzdal jsem to. Vzpomněl jsem si na anekdotu ještě ze školních let, jak přišel Rus poprvé na splachovací záchod. Spláchl a hrozně se mu to líbilo. Spláchl podruhé, voda netekla. Zamyslel se a řekl: „Aj! Éto chýtraja mašínka. Kak guvna nět, ana vady nědajot.“ Já jsem vlastně také nedal guvna. Tak to bude opravdu **chýtraja mašínka**. Utřel jsem si ruce do kapesníku a vrátil se do kupé. Otevřel jsem desky a pokračoval ve čtení.

Vysvětlivky* k Pol. a hosp. rozvrstvení: SČSP (Svaz Československo Sovětského Přátelství), prespitel (správně presbyter – člen laické církevní správy), Jungbunzlau (něm. Mladá Boleslav) Píseň (Nám každý den... pův. budovatelská Rozkvetlý den).

Místní organizace KSČ v Kozí Noze, okres Jablonec nad Nisou
Soudruh Zdeněk Fierlinger*

V Kozí Noze, dne 11. 11. 1951. náměstek předsedy vlády
PRAHA

Vážený soudruhu,

Obracíme se na Tebe se žádostí, abys nás informoval, jak naše místní organizace má postupovat v níže uvedeném.:

Dne 2. Listopadu 1951 přišla do jednoty v Kozí Noze místní občanka paní Marta Zelinková, bytem v Kozí Noze, č. p. 28 a mezi řečí se otázala, zdali bude Jednota otevřena též v sobotu. Vedoucí prodejny, který je zároveň předsedou místní organizace KSČ, Josef Hluchý, odpověděl na dotaz, že prodával ve čtvrtek dne 1. Listopadu a vládním nařízením, že byl svátek přeložen ze čtvrtka na sobotu, tak v sobotu, že bude zavřeno. Shora jmenovaná nato: „Pan farář /mínila tím Pauknera z Kozí Nohy/ ohlašoval svátek na čtvrtek“. Vedoucí ji odporoval, že to snad ne a ona říkala, že jo, že ve čtvrtek 1. Listopadu byla sloužena 2krát mše svatá, a že tam bylo mnoho lidí. Vedoucí odpověděl, že ho účast lidí nezajímá, ale co řekl farář. Shorajmenovaná vedoucího žádala, aby z toho nic nedělal a začala se vykrucovat.

V neděli dne 4. Listopadu jel vedoucí Jednoty do Jablonce a vyhledal okresní církevní referentku Půlpánovou v jejím bytě, kde ji o shora uvedeném informoval. Referentka odpověděla, že ví, že farář Paukner je z á s a d n ě v a t i k a n s k ý zaměřený, přesto ale, že vše řádně vykonává, v další debatě však přiznala, že ú č a s t na sjezdu katolických duchovních v Praze odepřel, že farář je charakter, zatím co jiný za tisícovku se dovede přizpůsobit, že z toho nemůže nic dělat, že svým jednáním nenarušil pracovní dobu. Předseda Josef Hluchý ji upozornil, že na regulaci v Kozí Noze prováděnou krajskou správou v Liberci se dne 1. Listopadu 1951 nepracovalo, a že se pracovalo na regulaci v sobotu dne 3. listopadu 1951. Referentka Půlpánová odpověděla, že z toho sama nic nemůže dělat, že se vše vyšetří, až přijede církevní z kraje a že přijedou ve středu nebo ve čtvrtek/ tj. 7. neb 8. listopadu 1951/ do Kozí Nohy to prošetřit. Dnes je 11. listopadu, slib nedodržela. Předseda KSČ ji připomněl, zda ví, jaké potíže jednání

faráře místním funkcionářům působí. Referentka, že si to dovede představit.

V neděli 4. listopadu 1951 odpoledne Marie Hledíková č. p. 21, že průvod věřících o Všech svatých pravidelně konaný byl odložen proto, ne že svátek byl odložen, ale že nešel v kostele a na faře elektrický proud.

Ve čtvrtek dne 1. listopadu 1951 narušila vyučování účastí na mši sv. v Kozí Noze Dana Čáповá, žákyně II.tř.nár.školy v Kozí Noze. V pondělí dne 12. listopadu 1951 mladší strážmistr SNB z Jablonce s.Šalka u předsedy MNV v Kozí Noze řekl: „Elektrikáři měli ve čtvrtek 1. 1. 1951 provádět instalaci na faře. Farář řekl, aby nechodili, že je svátek, že by to pohoršilo věřící.“

Víme, že řešení církevních věcí je na desetiletí, s tím plně souhlasíme, nemůžeme však za žádných okolností trpět, aby duchovní církve ř.k.nerespektoval vl.nařízení.Pokládáme Vatikán a kteří jsou na něj zaměřeni, za odvěkého úhlavního nepřítele a takového nepřítele nelze než nenávidět a potírat všude.

Doufá e vážený soudruhu v brzkou Tvou odpověď.

Čest práci!

Jedn tel: Josefiová, v.r.Členové výboru:

Předseda KSČ: Joseff xxx

Josefí,v.r.Pašek, v.r. Hluchý v. r

*Vysvětlivky: Zdeněk Fierlinger – z volného překladu z němčiny do češtiny, lidově nazývaný >>čtvrťáček<<

Vlak pomalu vjížděl do nádraží. Pomocí popruhu pod oknem jsem spustil okénko a díval se na nápis staniční budovy >**Mnichovo Hradiště**<, pod kterým byl opadaný německý název >**Müchengrätz**< Dvacet let po válce a německý strašák tu zůstal na staničních budovách

jako věčný pomník protektorátu. Měl jsem takový kapesní atlas, kde byly uvedeny počty národnostních skupin. Konkrétně třeba v Liberci město žilo 6. 269 Čechů a 30. 110 Němců, v Liberci venkově (Chrastava, Liberec) 15. 205 Čechů a 79.073 Němců a k tomu 129 – 301 migrujících Cikánů, v Jablonci nad Nisou, bylo 17. 875 Čechů a 81. 821 Němců. V České Lípě 9.027 Čechů a 66. 276 Němců, Frýdlant – Nové město pod Smrkem 1.922 Čechů, 36. 762 Němců, 1. 251 cizozemců a 19 Cikánů atd. atd.

Když se vlak rozjel, zasedl jsem opět k opisům a opisům opisů.

Sine.

22. 11. 1951

Místní organizace KSČ

k rukám předsedy J. Hluchého

Kozí Noha. Okres Jablonec nad Nisou.

Dopis adresovaný ministru s. Fierlingerovi ze dne 11. 11. 1951 jsem postoupil krajskému církevnímu tajemníkovi s.Kradlovi v Jablonci n/Nisou k vyšetření a podání zprávy.

Jménem soudruhu ministra Vám sděluji s povděkem, že Vaše konstatování, že řešení církevních věcí je na desetiletí, je správné a objektivní. Vaše výtky na místního faráře jsou jistě závažné, nemůžeme je však řešit administrativním opatřením, nýbrž trpělivým přesvědčováním těch kněží, kteří dosud zastávají negativní postoj vůči našemu státu.

Máme již stovky a tisíce kněží v ČSR, kteří se loyajálně chovají, máme však i ty, kteří dosud souhlasí s politikou Vatikánu, jako máme v ČSR lidé oddané našemu režimu, lidí reakčního zaměření a kolísavé, kterým strana musí věnovat zvýšenou pozornost, aby je získala pro sebe a nikoliv pro potřebu reakce.

Prosím, abyste rozvážně Váš problém posuzovali a v případě potřeby jednali se s. Půlpánovou, která podle našeho názoru si velmi prozíravě v církevních záležitostech vede.

Se soudružským

Č e s t p r á c i !

Za ministra:

Jan Dolek, v. r. odborový přednosta